

Μηλιώτισσα

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΩΝ ΗΛΕΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 2ος — ΑΡ. ΦΥΛ. 5 — ΦΛΕΒΑΡΗΣ - ΜΑΡΤΗΣ 1988 — Σωκράτους 73, 104 32 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 5226.184

Ανοιχτή γραμμή

Εμπρός! Έλα, γειά σου μάνα. Τι ονόμας; Πίστη; έχεις μεγάλη πίστη; Είναι; Πολύ, πολύ μάνα! Τα χάπια, να πίνεις τα χάπια! Εισίς; Και μεις μάνα πίστη, έχαμε. Πολλές πάστες. Έξι αρόφους έχουμε από πάνω μας μάνα, ένα σωρό νέφος έχουμε τρομύρια μας.

Ένα τσουρίριο κάστρο διπλά μας. Από ποιούς πάστες μάνα: από τον ΟΤΕ, από τη ΔΕΗ, από την ΕΓΔΑΠ, από το νοίκιο.

Πάστες και στη σείτη μάνα! Άς αφήσουμε όμως τα δεκά μας...

Έτσι πάς; ο δαιμονές; τα πρόδρατα;

Τι λες ρε μάνα η καλύτερη προβατίνα τρελάθηκε;

Η δάκρυα με τα τραύματα διπλάριζε!

Τι λες ρε μάνα; Ήστε ξεκάθει από το κοπτίδι ή κλαμπαρίνει;

Τι να σου πω μάνα... Κουράγιο.

Κι εδώ σκυδαίνουν κρούσματα σχιζοφρένειας μάνα. Όλο το κοπάδι εδώ μάνα κοντεύει να πρελαθεί!! Γι αυτό σου λέω... Κουράργιο, κάνε κουράργιο.

Τι είπες μάνα; Δε σ' απούν καλά.

Κάποιος μπήκε στη γραμμή; Δεν πειράζει μάνα συνθήσαμε: στις γραμμές μας μπαίνουν, στα σπίτια μας μπαίνουν, στη ζωή μας επειμβαίνουν.

Συνέχιζε μάνα. Τι, έριξε πάρο; Κι εδώ πολύ πάρος μάνα. Παγώνουν μάνα: Οι μασθό, οι σχέσεις μας, τα αρέματά μας, οι καρδιές μας.

Τι να σου πω! Παγώνουν παστώσεις που λέτε και σέίς!

Πώς; Τα γεφρά; Σε πονάνε και τα νερρά;

Τα χάπια να πίνεις τα χάπια, κουράργια μάνα...

Ναι, ναι θα έρθω το Πάσχα. Ναι, κουράργιο.

Γειά σου μάνα και πολλά φιλά!!

T. X. ΠΙΠΠΑΣ

ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη της Αλεξίας Καζούλη - Βελέντζα για τις 40 ημέρες από το θάνατό της, η Ευσταθία Λέντου - Ζαγοράκιον, προσφέρει 5.000 δρχ. στην «Μηλιώτισσα».

Πλοδυσμιακό παρόν και μέλλον του χωριού μας

Μάρτης 1988. Καινότητα Μηλεών. Πληθυσμός 202 μόνιμοι κάτοικοι. Είναι χρόνια μετά. Μάρτης 2008. Καινότητα Μηλεών. Πληθυσμός άργηστος.

Πόσο «Αγροτός» είναι ο πληθυσμός του χωριού μας μετά από είκοσι χρόνια; Να ένα ερώτημα που ζητάει την απάντησή του.

Επιχειρούμε να δώσουμε απάντηση στο δεύτερο ερώτημα πέρα από συνασθηματισμό, χρησιμοποιώντας την γλώσσα των αριθμών. Τα στοιχεία που παραθέτουμε εδώ είναι πραγματικά και διασταχωμένα με ελάχιστη απόδικη.

Π. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1) Η μέση γλώσσα των κατοίκων υπολογίζεται εύκολα και είναι 51 έτη.

2) Το μεγαλύτερο ποσοστό 21%) ο εφεντίζεται σε άτομα γλώσσας 60—69 έτη.

3) Το μικρότερο ποσοστό 7%) (ον δεν ληφθεί υπόψη το 10%) της ομάδας 90—99 που θεωρείται φυσιολογικό, εμφανίζεται στηριγμένη γλώσσας 20—29 έτών και 80%) στις ομάδες 0—9, 30—39, 40—49 έτών.

4) 96 άτομα (ήτοι το 47%) των κατοίκων είναι γλώσσας όντων 60 έτων.

5) Με δεδομένο ότι η μεγάλη φυγή προς τις πόλεις γίνεται στηριγμένη γλώσσας 18—29 έτη. Πόσοι άραγε από τους νων 51 κατοίκους θα παραμείνουν; Δε θα δικαιουδυνύσουμε την απάντηση.

6) Οι 96 κάτοικοι με γλώσσα όντων 60 έτών, που αντιπροσωπεύουν το 47%) του στηγειρινού πληθυσμού αν ζουν ή σίνει μετά 20 έτη ή όχι ότι των 80 έτών.

7) Οι γεννήσεις τη επόμενα 20 έτη δεν προβλέπεται στατι-

ΗΛΙΚΙΑ	ΑΤΟΜΑ	ΑΦΡΟΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΧΟΝΟΤΗΤΑ	ΣΧΕΤΙΚΗ ΣΥΝΧΟΝΟΤΗΤΑ %	Α.Σ.Σ %
0-9	16	16	8	8
10-19	21	37	10	18
20-29	14	51	7	25
30-39	16	67	8	33
40-49	15	82	8	41
50-59	24	106	12	53
60-69	43	149	21	74
70-79	33	182	16	90
80-89	18	200	9	99
90-99	02	202	1	100
ΣΥΝΟΛΟ	202		100	

στικά για ξεπερνούν τα 10—12

άτομα. Πόσο θα μεταβληθεί σε πληθυσμός της Καινότητας μας τα επόμενα 20 έτη. Από αύξηση, λόγω γεννήσεων και επιστροφής μεταναστών και μείωση λόγω θανάτων και μετανάστευσης

προς τις πόλεις.

Η απάντηση στο ερώτημα νομίζουμε περσασένει.

(Η έρευνα έγινε από ομάδα εργασίας και τα στοιχεία επεξεργάστηκε και σχολίασε ο Ν. Κ. ΛΕΝΤΖΟΣ).

ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ:

Σταυρώνουν ακόμη στην Παλαιότινη

Όλα ήταν έτοιμα. Οι Σπαυροί γυαλισμένοι. Ο Γολγοθάς το ίδιο σκληρός. Έτοιμα και τα καρφιά. Οι λόγχες. Η κουστοδία. Οι μάνες ίδιες. Μόνο ο Χριστός ήταν λίγο ολλαγμένος και οι δύο ληστές όμοιοι κι αυτοί Χριστός. Πήραμε όλοι μια λεκάνη νερό και πλύναμε τα χέρια μας. Οι λίγοι μαθητές ήταν με μαζεύμενοι στο Πειραιά

ναμε και το δελτίο των 12 να δούμε τη σταύρωση. Τίνοτα.

Η σταύρωση στο επόμενο επεισόδιο ανακοινώθηκε.

Κι ύστερα μια φωνή απλώθηκε δίπλα μας. Από τις τηλεοράσεις, από τα ραδιόφωνα από τα παπιλά και την πλήγμενη στη Κάπανη. Τον Ηλία φωνάζουν είπαμε. Κι ύστερα στη Γάζα απλώθηκε σιγή. Μόνο λίγες γυναικείς μαυροντυμένες με μύρα και σάπιρη σινδόνη κυκλοφορούσαν στους δρόμους ψάχνοντας το σώμα.

Και μεις θα μοιραζόμαστε τα λίγα ρούχα τους κομμάτι - κομμάτι να τυλίσουμε τη γύμνια του αιώνα μας. Τη γύμνια μας.

«Αίντε του είπα είσαστε και ξαδέρφια»

Εκεί στο ίδιο μέρος την έπαθα με εγώ τη δουλειά. Είχα πάνω γυα κυνήγι με τα σκυλιά του Μπαντούνα, κι είχα πάθει και το δικό μου κοντά. Βγάλανε ένα λαγό του Μπαντούνα τα σκυλιά και την πλήγμενη στη Κάπανη. Τον Ηλία φωνάζουν είπαμε. Κι ύστερα μέσα στη Λάκκα των μπάριων Αλέξη, γιατί σκαρχότριε μη το βαρέσω. Είχαμε αργγίσει να ρθύνουμε τα σκυλιά. Ρίχνω ένα σιτάρι στον αέρα, και ρθύνουμε τα σκυλιά από τη κάπελη. Ντάκα! που έριξα εγώ. Ακους.

Εσκυάχτηκε τα σκυλιά. Το τηρόων πάργωνε μ' ένα λαγό στον ανιρίφορο για τ' Αργύριον. Και μέσα μειζύ με το λαγό.

Κάφ - κάφ - κάφ - κάφ πουτά τα σκυλιά.

— Αίγας του πα. Είσαστε και ξαδέρφια. ΚΩΣΤΑΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ (Αυθεντική αφήγηση)

Δ.Κ.Λ.

Παραδόσεις και Ιστορία

ΦΟΛΟΗ - ΚΑΠΕΛΗ

Το όνομα Φολόη οφείλεται την ονομασία του στον Κένταυρο Φόλο. Είναι ένας χαρτομένος μάρδος που μεταξύ των αναφέρουν και οι Λαστοί τοπικές Βιργίλιος και Οβίδος.

Στους πρόποδες των φρούριδων σε μέτωπο Σπήλαιο, ζούσε ο Κένταυρος Φόλος. Μια μέρα πέρασε από τη σπηλιά του ο Ήρακλής, που καυγούσε να να πάσσει ζωντανό τον Ερυμάνθιο κάτω κατόπιν διαταγής του βασιλέα Ενονισθέα. Ο Φόλος τον δέχτηκε και τον φιλοξένησε με πολὺ χαρά. Μάλιστα του προσέφερε πιάσιο γραπτό που του είχε δωρίσει ο Θεός Διόνυσος και το διατηρούσε επί πολλά χρόνια. Του Ήρακλή του άρεσε τόσο πολύ που έστηνε «κατά κόρο». Η ευοδιά όμως του κρασιού έφθασε μέχι τους Κενταύρους των γειτονικών βουνών, που έτρεξαν, πολιόρκησαν τη σπηλιά του Φόλου και ξήτωσαν να τους δώσει τα πιονιά και αιτοί από το καλό και ενοδιαστό κρασί. Ο Φόλος αρνήθηκε και τελικά συνεπέλεξαν με τον Ήρακλή που άλλοι μεν φόνευσαν και άλλοι καταδίωξαν μέχι το ακροτήριο Μαλέα. Ο Φόλος μα μέρα που εξέταζε από περιφούγια τα αποτελεσματικά και φαρμακευτικά δηλητηριάστηκε και πέθανε. Ο Ήρακλής του έθαψε στη Σπηλιά του με ταμές και σε ανάμνηση αυτού το όρος πήρε το όνομα Φολόη.

Η ονομασία Κάπελη είναι μεταγενέστερη και σημαίνει έκταση γεμάτη θλεστήση και πολλά δέντρα. Στους αρχαίους χρόνους το φρούριο της Φολόης είχε πολλά πεύκα, βελανιδιές, πλατάνια και καστανιές. Σήμερα δέντρα δεν έχει ευείναι την πανή διάστηση της αρχαιότητας,

που αποτελούσε ασφαλή διαμονή και καταφύγιο φήσισαν, λύκοιν, ζαρκαδών, ελαφριών και κάπρων (αγριογονθόφορα). Η Κάπελη, το όμορφο αυτό φρούριο είναι και σήμερα ο πιο ικανός της ορεινής Ηλείας.

Το σχήμα του μοιάζει με αλώνι και έχει ακτίνα δέκα περίπου χιλιόμετρα. Το έδαφός του είναι επίπεδο επάνω τις μικρές χαράδρες που μεταπέδευσαν τα βοσχίνα νερά στους πρόποδες του.

Σε όλη σχεδόν την έκτασή του, είναι έντιφο, χωρίς πηγές και νερά, παρ’ ταύτα όμως εξαιρεφλύεται στο έδαφός του η αναγκαία υγρασία, γιατί τα φυλλώματα των ιημάτων δίγνηρον, παν αδιατέρσαστο τοίχος, δεν αφήνουν τις ακτίνες του ήλιου να φθάσουν στη γη. Το καλοκαίρι είναι θαυμάσια να χωρέψει και να απολαμβάνει κανές κάτιο στην πλούσια φτέρη τη δροσιά των πικνών δέντρων.

Αυτό λοιπόν το φρούριο της Φολόης δεν είναι ούτε άγνωστο ούτε και ασήμαντο. Έχει την ιστορία του. Αναδίνεται θαυμάτι μέσω στην ομήλη του μόνου και της παράδοσης. Αναγορέψτε στις φωτεινές σελίδες της ιστορίας. Στις Σπήλαιές του έζησαν Κένταυροι. Το περπάτησε ο θυμός Ήρακλής. Το μυηματίνει και του αφιερώνονται σελίδες ο Παπανίκος και ο Στρόβων.

Στις ποιήματά του ο Όμηρος μας αναφέρει ότι εκεί επάνω αναπτύχθηκε πολύνιφθυμες πόλεις και έχουν άνθεψον με υψηλό πολετισμό ίκλες στους Μικραναϊκούς χρόνους, όπως είναι η πόλη Λασιών, το Θαύλον και το Άλλον που συμπετάχουν με δυο χιλιάδες στρατό στον Τρωικό πόλεμο. Επάνω στη

Φολόη το 402 - 398 π.Χ. έγιναν φρικές μάχες μεταξύ των Ηλείων Λασιώντων και των Λακαδέων. Στη Φολόη έφθασε το 390 π.Χ. ο βασιλέας των Σπλαντιάτων Άγιος για να κατεστεί την πόλη Λασιών. Αυτό φανερώνει και αποδεικνύεται πόσο σημαντική από στρατηγική αξία ήτο τη πόλη Λασιών για την οποία Ιωνείς αργότερα φτιάχνουν τη διάσημη ΑΙΓΑΙΟΝ ΛΑΣΙΩΝ.

Το σχήμα του μοιάζει με αλώνι και έχει ακτίνα δέκα περίπου χιλιόμετρα. Το έδαφός του η αναγκαία υγρασία, γιατί τα φυλλώματα των ιημάτων δίγνηρον, παν αδιατέρσαστο τοίχος, δεν αφήνουν τις ακτίνες του ήλιου να φθάσουν στη γη. Το καλοκαίρι είναι θαυμάσια να χωρέψει και να απολαμβάνει κανές κάτιο στην πλούσια φτέρη τη δροσιά των πικνών δέντρων.

Αυτό λοιπόν το φρούριο της Φολόης δεν είναι ούτε άγνωστο ούτε και ασήμαντο. Έχει την ιστορία του. Αναδίνεται θαυμάτι μέσω στην ομήλη του μόνου και της παράδοσης. Αναγορέψτε στις φωτεινές σελίδες της ιστορίας. Στις Σπήλαιές του έζησαν Κένταυροι. Το περπάτησε ο θυμός Ήρακλής. Το μυηματίνει και του αφιερώνονται σελίδες ο Παπανίκος και ο Στρόβων.

Στις ποιήματά του ο Όμηρος μας αναφέρει ότι εκεί επάνω αναπτύχθηκε πολύνιφθυμες πόλεις και έχουν άνθεψον με υψηλό πολετισμό ίκλες στους Μικραναϊκούς χρόνους, όπως είναι η πόλη Λασιών, το Θαύλον και το Άλλον που συμπετάχουν με δυο χιλιάδες στρατό στον Τρωικό πόλεμο. Επάνω στη

ΣΙΤΡΟ Σ Δ. ΜΠΙΛΑΛΗΣ

Το γράμμα...

Μηλιές 15-2-88

Παιδάκι μου γειά σου.

Είδα προχτές ένα κακό όνειρο. Κι έτσι έπα να σου γράψω. Νάσαι καλά. Εσκιάχτηκα. Δεν έχεις πάρει τηλέφωνο κι ούτε έχεις γράψει τώρα τελευταία. Τί κάνεις; Σου είχα στείλει με τον Αντρέα λίγα αιγάλια κι ένα κοτόπουλο τα πήρες; Μούλεγε ο Χρήστος που σε είχε δει τελευταία ότι σισάι αδύνατος. Να τρώς παιδάκι μου και να μη στεναχωρίσαι. Εγώ καλά είμαι. Προχτές είχα πίεση μεγάλη. Και με τούτο το παλιόκαιρο με πονάνε τ' αδροτικά. Την Παραποκειή περίμενα το γιατρό να κοιταχτώ, αλλά δεν ήρθε. Κόβονται τα πόδια μου στην ανηφόρα. Έχουμε γεννήσει και τα πρόβατα, που να τ' αφήκεις τώρα. Δεν έχουμε και βοσκές φέτος και τα βγάνω και για λίγο κλαρί. Κουβαλάω και κάνα έύλο με το μαύρο γαϊδούρι και κείνο διπλώνεται στις πέτρες, ποιός να το καλιγώσει παδάκι μου; Δεν στο είπα την άλλη φορά στο τηλέφωνο. Φαρμακώθηκε και το σκυλί. Δεν στόπια να μη στεναχωρήσεις. Οι ελιές στο κάμπο γεμίσανε βάτο, πάω το πρωί και τα κόβω. Εσύ τί κάνεις;

Na προσέχεις παιδάκι μου.

Τόσα βλέπουμε στη τηλεόραση.

Η Μαριγούλα μούλεγε ότι άκουσε προχτές στις ειδήσεις ότι μαχαιρώσανε έναν στο δρόμο. Να προσέχεις παιδάκι μου.

Τα χρόνια περνάνε. Να βρεις και καμιά κοπέλα. Δεν σου λέω τι θα κάνεις. Εσύ Εέρεις. Καλή νάναι κι ας είναι και φτωχιά. Τόσα ακούμα. Καλή νάναι κι όμορφη. Περνάνε τα χρόνια. Εμείς εδώ. Κακά χωριό τα λίγα απίστια. Όλο μαλώνουμε. Γεράσαμε κι όλας. Όλα μας πληρώνουν ο πολιτισμός μας με όλους τους έργα της ανθρωπότητας.

Τα χρόνια περνάνε. Να βρεις και καμιά κοπέλα. Δεν σου λέω τι θα κάνεις. Εσύ Εέρεις. Καλή νάναι κι ας είναι και φτωχιά. Τόσα ακούμα. Καλή νάναι κι όμορφη. Περνάνε τα χρόνια. Εμείς εδώ. Κακά χωριό τα λίγα απίστια. Όλο μαλώνουμε. Γεράσαμε κι όλας. Όλα μας πληρώνουν ο πολιτισμός μας με όλους τους έργα της ανθρωπότητας.

Τα χρόνια περνάνε. Να βρεις και καμιά κοπέλα. Δεν σου λέω τι θα κάνεις. Εσύ Εέρεις. Καλή νάναι κι ας είναι και φτωχιά. Τόσα ακούμα. Καλή νάναι κι όμορφη. Περνάνε τα χρόνια. Εμείς εδώ. Κακά χωριό τα λίγα απίστια. Όλο μαλώνουμε. Γεράσαμε κι όλας. Όλα μας πληρώνουν ο πολιτισμός μας με όλους τους έργα της ανθρωπότητας.

Τα χρόνια περνάνε. Να βρεις και καμιά κοπέλα. Δεν σου λέω τι θα κάνεις. Εσύ Εέρεις. Καλή νάναι κι ας είναι και φτωχιά. Τόσα ακούμα. Καλή νάναι κι όμορφη. Περνάνε τα χρόνια. Εμείς εδώ. Κακά χωριό τα λίγα απίστια. Όλο μαλώνουμε. Γεράσαμε κι όλας. Όλα μας πληρώνουν ο πολιτισμός μας με όλους τους έργα της ανθρωπότητας.

που μούλεγες ότι έχει σαπίσει. Άσε εκείνο το τζάκι που δεν βγάζει το καπνό. Του Πάσχα σε περιμένω να ρθεις. Επόνεα. Πάρε μου και από κείνες τις κάλτσες για την φλεβίτιδα και θα σου δώκω τα λεφτά. Να προσέχεις σε περιμένων.

Η μάννα σου. Υ.Γ.: Αυτό το γράμμα θα μπορούσε νάναι αυθεντικό, οριστεί σε εσείς τον Απόστολο Παραλήμη. Κακά χωριό της αιθένειας, ακόμα χειρότερα του φόβου της αιθένειας. Γιατί ο φόβος είναι πιο αρνός από την ίδια την αρρώστια, πιο μεταδοτικός, πιο κατακαλώσιμος.

Λαν έναι δυνατόν, τώρα δ Γιάννης νάναι αλεξίσφαιρος από το φόβο μας αλεκλητήρης κοινωνίας.

Δε μπορεί, ο Γιάννης από τις Μηλιές να καταγαλώνει όλα τα πρόσωπα του πολιτισμού του και να αρνείται τις προκαταλήψεις, τους φόβους και τις αιθένειες αυ-

τούς του πολιτισμού.

Έτσι ακόμα και στο χωριό έχει AIDS. Δίπλα στο σιτάρι φυτρώνει AIDS. Στις πολιτείες δέρνεται το φυτρόνι. Φυτρώνει μόνο AIDS. Και σε αρρώστες της Πολιτείας είναι όλες μεταδοτικές. Την έχει η Πολιτεία αυτή τη δύναμη. Έχει την εξουσία να μας επιβάλλει την αρρώστια.

Η Πολιτεία έχει τον πρότο της. Γιατί έχει τον πολιτισμό της που είναι κι αυτή μας, που αποτελείται από AIDS αιχνέα, τόσο τη πράγματα ασθενείας όσο τα ασθενείαντα. Οι ειδήσεις των τραγάνων, τα θύματα δραστηρίων, τα θύματα δραστηρίων προστάτων μας αποτελούνται από μας πολλούς μας απ

«Οι μπαρμπούτες»

Αγορά. Κι έπαιζα τον τέτζερη. Χόρευε η αρκούδα. Χόρευε κι η ψυχή μας. Χόρευε ώρες πολλές, σαν τα μάτια μας πίσω από τα κάρβουνα. Κι οι γέροι πίσω, σα τραγωδικός χορός. Και μείς ευτυχισμένοι για τούτη την αιώνιμιά μας, για τους μας ρόλους. Και προσπαθώσαν μερικοί να μας διγάλουν τα ρούχα, μας μεις του κυνηγούσαμε με τα μπαστούνια, είχαμε κι αυτή τη δυνατότητα να υπερασπίζουμε τη μη αποκάλυψή μας μέχρι το τέλος.

Και υπέθεταν και στοιχιμάτιζαν. Ο Χρήστος είναι ο Αντρέας, ο Γιώργης, η Μαρία. Είχαμε ιδρώσει πιά κι οι τσέπες μας γεμάτες με λιωμένους κουραμπιέδες και τα χέρια μας κίτρινα από τα πορτοκάλια και λίγα λαδωμένα κέρματα. Η Διονυσιακή μας πομπή θα έφθασε στιγά - στιγά στην Αγορά. Θα χορεύαμε και κεί ώρα πολλή. Στο τελευταίο καφενείο μας αποκάλυψαν. Έσκασαν στα γέλια. Χάσαμε την πρόσκαιρη αιώνιμιά μας. Τους επιτέλγαμένους ρόλους μας. Κάποιος τράβηξε το παντελόνι της Μαρίας, που ήταν υπέμνη γέρος. Ντράπηκε θυμάματι, πόσο ντράπηκε. Τους έβλεπα όλους σα νοσούν μάσκες. Σα μουτζουρωμένους τους έβλεπα. Ντρέπομουν κι εγώ τώρα με το τέτζερη στα χέρια, τους λιωμένους κουραμπιέδες, τα κίτρινα χέρια από τα πορτοκάλια και τα λιγνωμένα κέρματα.

Δε ότι ξαναντυθώ έλεγα. Έτσι κι αλλιώς δε ξέρω ταμπούρο να παίξω, κι ούτε έχω δει ποτέ μου αρκούδα εις αρκουδάρη. Ήταν το χωρίς να πάμε και στην

Χρόνια τώρα κοιτάζουμε στο καθέφτη και μου φαίνεται πως είμαι μουτζουρωμένος. Χρόνια με βασάνιζε εκείνος ο ρυθμός. Βρήκα ταρπούρλο, έμαθα να τον παίζω και να τον χορεύω, όπως έμαθε αργότερα για το Διόνυσο, για το Σοφοκλή, για τους Βυζαντινούς καρναβαλους, για τις μάσκες. Όπως ντρέπομαι για κάθε αποκάλυψή μου. Όπως ντρέπομαι για τούτη την αιώνιμιά μας, για τους δοσμένους ρόλους μας. Εκείνη η Διονυσιακή μας πομπή έκλεισε με κλάμα. Μοιράσαμε τα κέρματα, μοιράσαμε τα πορτοκάλια.

Άυριο είπαμε θα ρθούν οι Περσεναίοι. Άυριο είπαμε, θα υποθούνε οι μεγάλοι.

«Απόκρεω με φιλάς

και τρως το πρόσωπό μου».

Δυό στίχοι του φίλου μου του Τάσου. Δε ξέρω αν τους κατάλαβα α' κομη.

Δ. Κ. Λ.

ΠΩΣ ΕΙΔΑΝ ΟΙ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΙ ΜΑΣ ΤΗ ΒΙΝΤΕΟΚΑΣΤΑ

Μετά τις δύο προβολές της VIDEO - ΚΑΣΣΕΤΑΣ στο χωρό και στην Αθήνα αντίστοιχα και τη μεγάλη τους επιτυχία τέσσερις συγχωριανοί μας έδωσαν τη δική τους άποψη και διάσταση στο έργο αυτό. Τις παραθέτουμε ως έχουν.

ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΗΣ? Τι να πείς γι' αυτά τα παιδιά. Τι να πείς. Τόσες φορές μας έχουν ξαρφύσεις και μας έχουνε συγχωνίσει. Τι να πείς; Εγώ θα ίθελα να πω, ότι ο άνθρωπος δικαιώνεται μέσα από αγνώστες. Και ειδικά σ' αυτούς των δύσκολων αγώνες στα πολεοποτικά πεδία. Θάλεια τέλος να πω ότι τα αγαθά κάποιες κατίνεται, όπως έλεγαν οι αρχαίοι, αλλά τουλάχιστον να ακορνωθεύσουνται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. ΤΣΑΠΑΡΑΣΗ? Είδαμε δύο αυτή τη ταινία. Ποιά είναι λατόνη η αξία της; Ρωτάω εσένα Λάσον τη Ανάστου. Σίγιερα ζει ο παπούλης σου. Άυριο έτοι κι αλιώς θα πεθάνει. Μπορεί να τον έχεις σε φωτογραφίες. Όμως είναι εντελώς διαφορετικό το να τον βλέπεις έτσι να κινείται, να μιλάει. Σε λίγα χρόνια θα φανεί λατόνη τη πραγματική αξία αυτής της ταινίας.

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΙ. ΛΕΝΤΖΟΣ? Εδώ πρέπει να ευχαριστήσουμε τα παιδιά του δουλε-

φων γι' αυτή τη ταινία, το Δ.Σ. του Συλλόγου, το Δημήτρη Λέντζος, το Τάσο Πίππα, το Θεοφίλη, Λέντζο και τη Μάρια Λέντζου που κάνει την αρχή της. Το δράστερο από το χωρίς σ' αυτούς εδέθη απ' τη θεία Μαργαρή τη γυναίκα του μπάρυτα Γιάννη του Δαυλή. Είπε δύτικα ακούστας, να με συγχωρέσετε για τη φράση, ωλέδι μη με παρεχηγήστε που θα την επαναλάβω. Όσην τη ρώτησαν στο δρόμο κάτι και αυτή τους απάντησε. «Γειάσου ρε πατσούλια».

Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΗΣ? Θα προσπαθήσω να πω δύο κοινές. Είμαι τυχερός, που δρέμαται εδώ σήμερα, μαζί με σας και πρέπει νόμιστε όλοι τυχεροί. Βγήκαμε πολλά μημύματα.

Είδαμε πράγματα, είδαμε ανθρώπους, είδαμε τόπους, θυμηθήκαμε πολλά. Κλέψαμε τις δάλες.

Είπα ότι είμαι τυχερός που δρέμαται εδώ σήμερα. Κι από δωθάθελα να στελναί στον μήνυμα σ' εκείνους που δεν έτυχε νόμισα δυνάμεια, να τους πω δύο λέπτα στης γημέρας. Και αν θέλουμε να δουν και κείνα, αυτό που είδαμε εμείς σήμερα. Δεν ξέρω αν ο Σύλλογος δεξερί πάλι, την κασέτα. Άλλα αις δρούνε το τρόπο να τη δούνε. Δεν τους λέω να την αγοράσουν μπορεί να μην έχουν VIDEO, δύτικα δεν έχω και σγιώ, ή μπορεί να μην έχουν λεφτά να την αγοράσουν. Πιστεύω να δρούνε το τρόπο να τη δούνε. Σας ευχαριστώ δεν θέλω να πω περισσότερα. Πιστεύω το μήνυμα θα φθίνει εύκαι σίγουρας θα φθίνει.

Δεν επιτρέπεται να κοιμούνται σε μαλακό κρεβάτι ούτε και τα παιδιά, γιατί αυτό μπορεί να τους δημιουργήσει σκολιώση. Αυτοί που αγωνών την πολύ ζέστη, όταν ξαπλώνουν στο μαλακό τους κρεβάτι, ορισμένες φορές σκεπάζονται α-

ΕΠΕΤΕΙΑΚΟΝ

ΑΣΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΤΟΥ ΛΑΛΑ

Θέλτε ν' ακούστε κλάματα, δάκρυα και μοιρολόγια, περάστε από το Μπαστηρά κι από το Πέρα Λάλα, και κει ν' ακούστε κλάματα, τούρκικα μοιρολόγια, ν' ακούστε της Λαλιώτισσας της καλομαθημέναις πώς κλαίνε και πώς θλίβονται, πώς χύνουν μαύρα δάκρυα. Ν' ακούστε την Χασάν Φειδού την αδελφή του Αληάγα πώς κλαίει και πώς θλίβεται και χύνει μαύρα δάκρυα. Μες τα μπεντέκα κάθεται, την Κάπελη αγναντεύει. Βλέπει μπατράκια με σπαυρούς και φράγκους με καπέλα. Ψηλή φωνίτσαν έβαλεν όσα κι αν εδυνάσθη.

Έχει τα χέρια σπαυρωτά και την καρδιά κρατώντα, παίρνει και πάει στο βόιβοντα κι εις τον Βειζουλάγα κι από μακριά τον χαιρετά κι από κοντό του λέει: «Πασά μ' έρχεται ο Μόσκοβος, πασά μ' έρχεται ο φράγκος». «Μωρή δεν είν' ο Μόσκοβος, μωρή δεν είν' ο φράγκος παρά είναι οι ραγιάδες μας και φέρμουν το χαράται». Στου Πούσι ερίξανε ορδί, στην Κάπελη είναι βίγλαις, πιάνουν και γράφουν μιαν γραφή και στέλνουν του Κολιόπουλου, «Σ' εαένανε Κολιόπουλε και καπετάν Γιωργάκη! Εμείς αδέρφια είμαστε και αδέρφια θα γενούμε». «Ακόμα θρε βρε βρωμότουρκοι και σεις παληομουρτάτες; Εμείς αδέρφια είμαστε και αδέρφια θα γενούμε; Ταχιά θα ιδήτε πόλεμο και κλέφτικο τουφέκι». (πουλου,

(Τωτάκου σελ. 131 υποσημ. 1)

ΙΑΤΡΙΚΟ ΘΕΜΑ

Τι πρέπει να ξέρουμε για να έχουμε καλό ύπνο

Πρώτη προϋπόθεση για τον καλό ύπνο είναι ένα αναποτικό κρεβάτι. Το κρεβάτι σε καμιά περιπτώση δεν πρέπει να είναι πολύ μαλακό. Δεν συνιστάται επίσης να κοιμώσαστε σε κρεβάτι με δίχυτο που δουλιάζει. Το πιο υγιεινό κρεβάτι είναι αυτό με σομιμέ ή αυτό που έχει σκληρό δίχυτο, στο οποίο τοποθετείται στρώμα, ή το δύλινο κρεβάτι με στρώμα.

Τα άτομα λ.χ. που πάσχουν από παθήσεις στη σπονδυλική στήλη ή έπαθαν τραύματα στην περιοχή αυτή, πρέπει να κοιμούνται σε εντελώς σκληρό κρεβάτι. Στο στρώμα πρέπει να τοποθετείται σανιδή ή κοντραπλακέ, από πάνω φιλή κουβέρτα και σεντόνι.

Οι αισθητικοί είναι της γνώμης ότι, προκειμένου να αποφευχθεί η ανάπτυξη ρυτίδων στο πρόσωπο και το λαιμό, πρέπει να κοιμώμαστε σε χαμηλό μαξιλάρι. Πρέπει να προσέχουμε ότι σε περισσότερες φορές σκεπάζονται α-

κόμα και με πουπουλένιο ή βαμβακέρο πάτπλωμα. Εάν η κρεβατοκάμαρα είναι ζεστή, τότε με τα σκεπτάσματα αυτά ο άνθρωπος υπερβερνέται και το πρώιμο ξυπνάει με πουνκέφαλο και κούρωση. Γι' αυτό δεν χρειάζεται να σκεπτάσματα με πολύ ζεστά σκεπτάσματα.

Όσον αφορά το ύψος του μαξιλαριού δεν έχουμε να πούμε τίποτε το ιδιαίτερο στους υγιείς. Ο καθένας μπορεί να διαλέξει το μαξιλάρι που του αρέσει. Σ' αυτούς, δύως που πάσχουν από καρδιογγειακή συνεπάρκεια ή από δρυγικό άσθμα, οι γιατροί συνιστούν να βάζουν κάτω από το κεφάλι, από πάνω φιλή κουβέρτα και σεντόνι.

Οι αισθητικοί είναι της γνώμης ότι, προκειμένου να αποφευχθεί η ανάπτυξη ρυτίδων στο πρόσωπο και το λαιμό, πρέπει να κοιμώμαστε σε χαμηλό μαξιλάρι. Πρέπει να προσέχουμε ότι σε περισσότερες φορές σκεπάζονται α-

ΠΟΙΗΤΙΚΕΣ ΑΠΟΠΕΙΡΕΣ

Η ΟΡΟΣΕΙΡΑ ΜΗΛΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΗΣ

Είμαι μακριά, είμαι φαρδειάς
έχω λατιμούς και κορυφές
και κάπου γκαστρωμένη
έχω απέραντες πλαγιές
χαράδρες τουμπουλάκια.
Έχω χωράφια πάνω μου
λογής - λογής δρομάκια.
Έχω τα πεύκα συντροφιά
τα δασοφυτρώματα
και κάπου - κάπου άλλης λογής
πουρνάρια, κοκορίκες.
Την Άνοιξη τις κουτσουπιές
που μέσης της πρασινάδα
ανάδουν πούλιες κόκκινες
με τ' άνθη στολισμένες
τον κάμπο μου κεντίζουν.
Έχω τσακάλια συντροφιά
Οξιές που ανεμίζουν
έχω αλεπές στα ριζήμα
στις λάκες τις χελώνες.
Έχω την πλάτη στο δορά
το πρόσωπο στον ήλιο
για να φιλώ τ' αγάπι του
τη ζεστασιά να δίνω.
Από την Αύρα αρχίων εγώ
τη κοίτη του Ενιτέα
κι απ' της Ψωριάρας το πλατύ
προβάλουμει στ' Αργύρη
Καλύβιες και 'Αη - Λιά
στη Λουπουνάρια υψώνω
και πέρα απ' τις Ζωνέριες
περιών στου Λακαχαριτάμι
και από κεί, με δρασκελίες
στου Αραμπότι δραίνω
Πουριάρια με ξαγναντίζουν
με φτάνουν ως τη Ζάκα.
Έχω σπηλιές για κατοικία
νεράκια για να πίνω.
Απ' τη σπηλιά του Διαμαντή
στη σκοτεινή τ' Αράπη
και στου Ροδίλη σκιαχτέρες
δε κάθομαι εδώ πέρα
Κρυμένη έχω από κισσούς
πιο κάτι της Σπελαργύρη
Ανέδηκα και πιο φηλά
στη τρύπα του Γκουσιέτη

Για να το πάρω πλαγιαστά
ως τη σπηλιά του Φώτη
καμπαρώταξινόγουμε
και φτώνα στου Μαντζώρου
και όπου νάναι θα τις βρώ
τις δύο στου Πολυτέγνη.
Με κόδουν ξεροπόταμα
διπλοπλεγμένες ράχες
και ξεπεζένω στη τρανή
Σπηλιά Σπελαμακρίση
με τα μεγάλα μάρμαρα
απέναντι στ' του Λάλα.
Στην ούρα πίνω μπόλικο
σταγόνες στου Γκουσέτη.
Κατηφορίζω Φέγκρα μου
με τα δεσιά πλατανία
και τις πανύψηλες Ιτιές
πολλά τα πολυτρίχια.
Μα έχω άρα δίπλα μου
του Κάψη τα κονάκια
του Λάκκα - Ντέρη ιστορικό
και κιό Λάκκα - Ντουκάτη
κρυμένη μέση τις κούρπτερες
με δράζουν στο πουρνάρι.
Εκεί εγιομοστάλιασα
στα γερασμένα δέντρα
Και τότε ελουτστήκα
με τις πλατιές μου φούχτες
στον κούπουλα από μάρμαρο
τον τούρκικο φτιασμένο.
Να φεύγω λέω, σκέφτομαι
οι Λιούτσιδες με καρτερούν
και λίγο παραμένω
Και χαιρετώντας από κεί
με ιδρώτα και με κόπτο
Έλας μου λέει με στιγουρία
του Πάκη το Σπυθάρι.
Βάλε τα δάχτυλα κοντά
τη γλώσσι σου να δρέξεις.
Σταλαγματιά - σταλαγματιά
κάθε λεπτό της ώρας
Και στο πηγάδι σαν θα πάς
μη το παρεχηγήσεις
κι εκεί ξεροσταλίζουνε
συγγνώμη να ζητήσεις.
Τράβα το δρόμο σου μακριά

μη κάθεσαι στου Πούσι
ως που να δείς τη Ντάλομη
και το μικρό γιοφύρι
Εκεί κλείσε τα μάτια σου
και πιάσε το κεφάλι
συγκέντρωσε τη σκέψη σου
και τότε γύρνα πάλι.
Ελόγιασα και γύρισα
αμέτρητα τα χρόνια
ποτέ μου δεν εσκέφτηκα
δεν είχα γά σκοτούρα.
Το χρόνο Είκοσι Τέσσερα
και Είκοσι Τρείς τ' Αυγούστου
ήτανε ακόμη πρωΐ
και πριν το μεσημέρι
που ξέσπασε για μένανε
μαύρη κακή μου μοίρα.
Αναθεμά το χέρι του
την ώρα που τον δρήκε
αυτόν που μ' άνσφε φωτιά
στα πλουμιστά μου ράχα
φωτιά και κάπη ζωντανή
και γίνηκα από τέφρα.
Μαύρισε ο συρανός σκοτείνιασε.
Πενθούν κοιλάδες και πλαγιές
θρηνούν τα κοντοράχια.
Ήθελαν δρογχές με ξέπλυναν
ο ήλιος και με δράζει.
κι από τη δύση του μετά
να με κτυπά τ' αγιάζι.
Το καυράγιο μου δεν έχασα
τα πόδια μου στηλώνω
Τα βάζα κόντρα και νικώ
και πάλι ξανανίνω
Έγινα πάλι πράσινη
με πιο πυκνά τα φύλλα
με περιστρέπερ σκιές
με τρυφερές αγγάλες
Τα κάκου όμως σήμερα
τα πρώτα δεν τα δρήκα.
Πούν' ο ζευγάς με τ' άλογα
ν' ακώ το καμουστίκι
και το ενί να σέρνεται
τη γή μου να οργώνει.
Εμπάτε βόδια στο ζυγό
με το δαρύ το γούζι

αργά να βαθυσκαύετε
κεντώντας σας Βουκέντρα.
Πούν' οι φωτιές π' ανάδανε
στ' αλώνια κάθε βράδυ
και γλύκαιναν τον ύπνο μου
μές το δαύν σκοτάδι
για να ξυπνήσω το πρωΐ
μην είμαι φοβισμένη
ν' αρχίσω πάλι τη δουλειά
με γέλιο και με χάδι.
Για έλα στις κορφούλες μου
απ' τα στενά δρομάκια
στην ακουμπίστρα κάθησε
λίγο να ξανασάνεις
να σε χαϊδέψω απαλά
γλυκά να τραγουδήσω.
Πούν' του Μαντζώρου τα σκυλιά
και στο σκαλί ντουφέκι;
Πούν' το δραγάτη ντουφεκιά
στο χάραμα στο δείλι;
Πούν' τα κουδούνια κοπαδιού
με τις γλυκιές λαλίές τους
να δράσκουν να τρίβουν.
Εγώ να τ' αφουγκρίζεις
ως που να έρθει το πρωΐ
λίγη να πάρω ανάσα.
Πούνε του κλέφτη οι δραδεύες
που σιγοπερπατούσε
κομένη την ανάσα του
κι ανέμεσα τον έκρυβε
κι αυτός χαμογελούσε.
Μα όλα αυτά τα έχασα
τη σημερινή ημέρα
έρχονται τώρα Λύκησες
μπουλούτζες κάθε τόσο
μου ανασκάβουν τη κοιλιά
και τρών τα σωμήκα μου.
Τίποτα δεν κρατήσατε
εσείς για τα εσά σας,
τον κούπουλα που λέγετε
να βλέπουν τα παιδιά σας.
Παραπονιέμαι και πονά
γι' αυτή μου τη κατάντεια
ως που να ρθεί το τέλος μου
και σείς να βάλτε γνώση.

ΚΟΡΔΕΛΑΣ

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
Μια πολύ καλή δουλειά
εκδοτική έκανε ο Σύλλογος
Λαλαίων. Η Πολιορκία και η
Άλωση του Λάλα, του Γιάννη Θ.
Πιασμίση.

Σας παραθέτουμε εδώ α-
πόσταση από το πρόλογο.
Η Ελληνική Επανάσταση
του 1821 είναι και θα μείνει
ανεπανάληπτο ιστορικό φαι-
νόμενο στην παγκόσμια ιστο-
ρία.

Δυο επαναστάσεις έχουν
χαρακτήρα παγκόσμιο: η μια
είναι η ταξική Γαλλική Επα-
νάσταση του 1789 και η δεύ-
τηρη η Εθνικοπαλευθερωτική Επανάσταση των Ελλήνων
του 1821. Η Γαλλική Επανά-
σταση άναψε τη θρυαλλίδα,
που τάραξε τα βάθρα της
φεουδαρχικής ολιγαρχίας,
και η Ελληνική Επανάσταση
ήταν η πρώτη, που διδάξε
τους λαούς του 19ου αιώνα
και εξακολουθεί να καθοδη-
γεί και να διδάσκει τους λα-
ούς του 20ού αιώνα το «πώς
οι δούλοι γίνονται ελεύθε-
ροι».

Το Ελληνικό γένος, θαμμέ-
νο κάτω από την ταφόπετρα
της πιο πικρής, της πιο βά-
θαρης σκλαβιάς, ξεπετάχτη-
κε το '21 από τον τάφο του
Ζωντανό κι άρχισες έναν απε-
γνωσμένο αγώνα, αγώνα Ζω-
ής ή θανάτου, επιζητώντας
τη λευτεριά του, που είχε χά-
σει όχι προ 400 χρόνων, δι-
πλά από την παρασκευή την
αρχή της ζωής τους, που την
έπεισε να λέγεται γνώση.
Παραπονιέμαι και πονά
γι' αυτή μου τη κατάντεια
ως που να ρθεί το τέλος μου
και σείς να βάλτε γνώση.

Οι μεγάλοι παιδαγωγοί

λέγεται από αυτό τη γνησιότητά
της.

Στον νέο άνθρωπο δε μιλούν
ούτε γράφουν με αιριστολογίες,
αλλά του δίδουν συγκεκριμένους
στόχους, του εφοδίαζουν με τη,
σημαία της αγωνιστικότητας και
του διαλύμαν τη γάγγραστη και
την άγνωστη. Μην παίρνετε νέα
μου τους δρόμους που οδηγούν
σε χωράφια με πλούσια χλόη. Η
διασκηνιστώντη ζωή δεν είναι για
σένα. Μην επιθυμείς τη ραστόνει
είναι: για τους αρρώστους. Μην
προσιμάς την ευχαλία, είναι για
τους αδύνατους. Σταυροδρόμι εί-
ναι: για ζωή, πάρε το δρόμο προς
την αρετή σαν τον Τηλίθεο των Η-
ρακλή. Ηρόες είτε τα μέλι. Μη διαλέγεις
τους βάλτους, μη προτιμάς τα χα-
μηλά. Πάρε το δρόμο που οδη-
γεί στις καρφές την αξένη, επει-
ταν μέλινα αετού σελαγρίζουν, επει-
ταν ουράνιο πατέρα στην ανατολή.
Στην άγνωστη την ανατολή.

Λιώνες πέρασαν παλιά, μεγά-
λα και κοσμοστορικά εξελιχθη-
καν γεργούτα και όμιας στις τρεις
ρασοφόρες της Καπαδοκίας, οι
μεγάλοι πατέρες της Επεκληρούσας
παρέμειναν οι πνευματικοί παρ-
θεώνες στην Ακρόπολη της αρ-
θοδοξίας. Οι μεγάλες και πάντα
τις ζωντανές αστέρες τους ακόμη
και σήμερα τις φυσής των πα-
τούν. Το δάθος της μεγαλοφυ-
σίας, η ζωηρότητα των πανεύπατος,
η ανθρωπιστή δύναμη της φαντα-
σίας, η ρηταρική δεινωτηρία, σε
ηγεινές στους αγρίνες για την
αδικία, η θυσία και η απαντό-
ρηση, η γοντεία της απολόγησης,
η μεγάλη κουνιωνική δράση και ο
πλούτος της αγάπης για τα φω-
χά και τα αδύνατα, τους επέδα-
λες στη συνείδηση, όλων των αγ-
θώπων όλων των εποχών. Δί-
καια σι αποτιμήσεις ασχολούνται
με τους οικουμενικούς αυτούς δι-
δασκαλίους για να αιπλωτήν γρή-
σεις και να πάρουν διδάγματα.

Εκείνο όμιας που εντυπωτικά<sup>ζει πολύ και στο στόλο ήταν επι-
μείναι με περισσότερο, είναι η με-</sup>

ποντοπόρο καράδι της νεότητας.
Το ταξίδι της αριστογής είναι οι θε-
ραπονίδες, στην επαγγωνικήτη,
τη, η αγάπη προς το μαθητή εί-
ναι η καρδιά της αριστογής «ουδέν
για αυτόν προς δεδασκαλίαν επα-
γγειών, ως το φυλετός και φιλε-
σθαντές δηλαδή το να αγαπάς και
να αγαπέσαις. Εδώ πλέον πρό-
κειται: περί παιδαγωγικού αξιώ-
ματος υψηστης απικαισάριας. Αγάπα
και άκιντα, δι θέλεις. Η πραγμα-
τική αγάπη δε ζητά τίποτε για
τον εαυτόν της, δύλια τα δύλια, δύλια
τα προσφέρει. Αυτή η ειδικότητή,
αιστή αγάπη, λεπίνει τους πά-
γκους της διατασίας και οδηγεί
στην πάρτα της καρδιάς του παι-
διού. Αυτό είναι «το φιλετόν» η α-
γάπη. Όταν όμιας

Ξέφραγο...

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΓΙΝΑΝ:

• Προβολή της Βιντεοκασσέτας τα Χριστούγεννα στο χωριό.

• Προβολή της Βιντεοκασσέτας το Γενάρη στην Αθήνα.

• Κόψιμο της πίπτας.

• Ο επήσιος χορός.

• Μέρος των εκδηλώσεων την Καθαρή Δευτέρα στο χωριό. Οι εκδηλώσεις δεν έγιναν στο σύνολό τους λόγω αντικειμενικών συνθηκών που επικρατούσαν στο χωριό.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ:

• Διήμερο πολιτιστικών εκδηλώσεων του Πάσχα στο χωριό:

1) Μεγάλη Παρασκευή: Αναχώρηση μισθωμένου πούλμαν για το χωριό μας.

2) Μεγάλο Σάββατο: Αγώνας Δηλωτής με έπαθλα στους νικητές. Αναβίωση παλαιών ομαδικών παιχνιδιών. Προβολή της Βιντεοκασσέτας (μετά από επιθυμία πολλών συγχωριανών μας).

3) Πάσχα: Γλέντι με ωητά αρνιά και κρασί ΔΩΡΕΑΝ στο σχολείο.

• Αποφασίστηκε να σκεπαστεί με κεραμίδια το Πνευματικό Κέντρο.

• Αποφασίστηκε να προταθεί στο Κοινωνικό Συμβούλιο σχέδιο για αναμόρφωση της πλατείας.

ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

• ΠΟΛΛΟΥΣ φοντάρους έχει αυτό το καφέ το χωριό μας. Και μηθείτε ήσυχοι.

• Η ΤΙΜΗ του πρόβειου γάλατος φέτος είναι 90 δρχ. το κιλό.

• ΤΕΛΕΙΩΣΕ το κλάδερα των αιγαλειών. Καλά κρασιά από τώρα.

• ΤΕΛΕΙΩΣΕ το έργο στο Πηγάδι. Η στέρια που έγινε στ' αλώνι του Παναγιωτόπουλου είναι γεμάτη.

• Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ θα μισθώσει και φέτος λεωφορείο για τη μεταβίβαση όσων θέλουν στο χωριό για το Πάσχα. Θα ειδοποιηθείτε.

• ΠΟΛΛΕΣ φάσεις φέτος. Για το πόσες δεν ξαναφτερούγεται, οι κυνηγοί μας το ξέρουν.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

- 1) Την έχετε μπροστά σας.
- 2) Εργαλεία επεξεργασίας μαλλιών.
- 3) Το στέλνουμε και ασυνδέστο. Ασφαλίζει παιδικούς.
- 4) ... Κούρτη, γνωστή τραγουδιστριά. — Σχετικά μεγάλη η αξία του.
- 5) Ελληνικό κόρμα. — Αντωνυμία (θηλ., πλ.).
- 6) Υπάρχει και τέτοιο δήμα.
- 7) Και αυτό σουβλίζεται. — Ακρωτρό της Πελοπούνησου.
- 8) Επιτραπέζιο παιχνίδι. — Εξάρτημα του αργαλεού.
- 9) Λουλούδια. — Τοπικό επίρρημα. — Σχετικός με τα λεωφορεία των Αθηνών.
- 10) Κωμόπολη της Κορινθίας. — Δείχνει.

ΚΑΘΕΤΑ:

- 1) Αγροτικά εργαλεία.
- 2) Γνωστή αγροτική περιοχή της της Ελλάδας. — Μια πόλη... χωρίς αρχή.
- 3) Πολλοί... την δασκάνουν.
- 4) Τελεκός σύνδεσμος. — Βοηθ. ρήμα.

ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΟΥΤΖ

- Πόσοι γέροι είναι πάνω από 80 χρόνων στο χωριό;
- Πόσο παιδιά έχει το Δημοτικό μιας Σχολείο;
- Πόσο πέτρινα αλάνια έχει το χωριό;
- Ποιός είναι σε ηλικία μεγαλύτερος στο χωριό και ποιός ο μικρότερος;
- Περιγράψτε τις απαντήσεις σας.

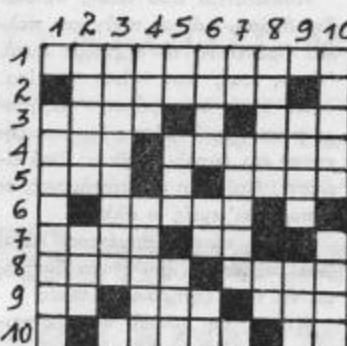

«Που λέει, ο λαός...»

- Θα το δρεί η στραβή προβατίνα τ' αριή.
- Όσα πάν κι όσα ρθούνε, κι όσα φέρει λύκος δράδυ.
- Είναι να μη σε γελάσει το μυαλό σου.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

5) Μια φορά το χρόνο βάφονται κόκκινα. — Αν τους προσθέστες την ΑΤΑ δεν φαίνονται. — Πρόθεση.

6) Το έχουν στην πρώτη εμφάνιση. — Αντίστροφα γράμμα του αλφαρίτου. — Άρθρο της δοτικής αντίστροφα.

7) Οπτικά αριθμός. — Έχουν όλα τα σπίτια με κεραμίδια.

8) Αναζητείται για σωτηρία (καθ.). — Ξεικική άρνηση.

9) Το πρώτο θύμα του αιθρ. γεννιούς. — Λέξη γνωστή από αρχαία Σπαρτιατική φράση.

10) Ο κάτοικος της πόλης. — Όχι όλα.

“Λέξεις από τον τόπο σου κι ας είναι μπαλωμένες”

Διαβάζοντας και ξαναδιαβάζοντας το ποίημα του μπάρμπιτο Γεώργη του Καρδελά, μέσα σ' όλα τ' άλα που μ' εντυπωτίσσουν, ήταν ότι οι λέξεις, οι πολλές λέξεις, καθάριες, καθ' όλα γιαρτουπά σινδεδυμένες μέσα σ' μου και διόλου μπαλωμένες, σας τις παραθέτουμε:

ΤΟΥΜΠΟΥΛΑΚΙΑ : Έχω απέραντες πληγιές

χωράφιας, που μπουλάκια

έχω χωράφια πάνω μου

λογής - λογής δραμάκια.

ΕΓΙΟΜΟΣΤΑΛΙΑΣΑ: Ειπεί εγνωμοστάλιασα

στα γερασμένα δέντρα.

ΕΛΟΓΙΑΣΑ : Ελόγιασα και γύρισα

ομέτρηπτα τα χρόνια

πατέ μου δεν εσκέφθηκα

δεν είχα εγώ σκοτούρα.

ΓΟΥΖΙ : Εμπάτε δόδια στο ζυγό

με το βαρύ τα γαύζι

αργά να βοιωτιάσετε

κεντώντας σας δουκούπιρα.

ΑΛΟΓΟΛΑΤΗΣ : Πούν τ' αλόγους τα πέταλα

κι αχδός τ' αλογολάτη.

Κλωτσούφι

Χάθηκε η σκούφια. Στόπ.

Σημειώσατε Χ. Στόπ.

ΝΤΟΠΕ ο τερματοφύλακας. Στόπ.

Διαμαρτυρίες. Στόπ.

Ο Κλωτσούφης. Στόπ.

Παραπάνω εκπονείται η ποδοσφαιρική μας ομάδα με λευκή εμφάνιση. Από σρατερά όρθιοι ο Πρόεδρος και προπονητής της ομάδας με λευκό κουστούμι.

ΕΝΑ ΠΑΛΗΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ψηλά την χτίζεις τη φωλιά

κι θα λυγίσεις ο κλώνος

κι θα σου πέσουν τα πουλιά

κι θα απομείνει ο πόνος.

Σημ.: Μας το έστειλε ο ΚΟΡΔΕΛΑΣ.

ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

Αυτή η σελίδα, όπως και όλη η εφημερίδα, είναι δική σου.

Στείλτε τα δικά σας Σταυρόλεξα, Ανέκδοτα, Κουζές, Ιδέες και Προτάσεις.

Η συμμετοχή σας ορίζει πραγματικά τη λειτουργία και τη πρόεκτοση αυτής της σελίδας.

ΠΑΝΟΣ Η. ΤΣΑΠΑΡΑΣ
(Αυθεντική αφήγηση)

“ΕΓΩ ΔΕΝ ΑΣΧΟΛΟΥΜΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΗΛΙΩΤΕΣ..”

Δεν ξέρω γιατί, την τελευταία «Μηλιώτισσα» δεν πήρε στο σπίτι μου. Δεν το εξετάζω. Δικαίωμά της να έρθει ή όχι.

Όμως κάπου την βρήκα και διαβάζοντας δρέματα στο «Εμείς...» και κάπου εκεί στη μέση στάθμης στο «Έγώ δεν ασχολούμαι με τους Μηλιώτες».

Ομολογώ μελαγχόλησα πολύ. Αυτό το πάρα πάνω το ακούγαμε παλιότερα συχνά. Και προερχόταν όχι τόσο από τους διαμενούσας στο χωριό, αλλά από τους εκτός. Και νόμισα ότι έχει πάψει να λέγεται, ότι ξεπεράστηκε. Έτσι φαντάστηκα. Όμως! Όμως να που εξακολουθεί να λέγεται.

Το ακούγαμε πριν πολλά χρόνια ας πούμε από το 1960 και εδώθε από αγαπητούς μας συγχωριανούς που θύμωναν ή στενοχωρούνταν από διάφορα περιστατικά ή απαιτήσεις που δεν πραγματοποιούνταν.

Όταν δικοί τους έχαναν τις Κοινοτικές εκλογές. Όταν και οι ίδιοι ή δικοί τους δεν τα καταφέρνουν στις Αρχαιρεσίες του Συλλόγου. Όταν δεν πηγαίναμε σύσσωμοι οι χωριανοί, οι υπόποιοι δηλαδή, να τους υποδεχτούμε όταν ερχόντουσαν στο χωριό. Όταν δεν σηκωνόντουσαν από την καρέκλα όταν έμπαιναν στα καφενεία. Όταν έπρεπε να προσφωνούμε με το κύριε ή την ιδιότητά τους π.χ.: Γιατρέ ή κ. Καθηγυτά κ.λπ. και όχι με το βαπτιστικό σκέτο. Οπωσδήποτε όχι όλοι.

Ακόμα όταν δεν δείχναμε ευγνωμοσύνη όταν μοίραζαν σοκολάτες στα σχολιόπαιδα ή για τα περιβόητα εκείνα δραδεία αριστούχων μαθητών ή τα δραδεία αθλητικών συγώνων, που δάζαμε τα παιδιά να τρέχουν ρυπόλητα στις πέτρες και έσπαζαν τα υψηλά τους σ' αυτές, ενώ δεν υπήρχε ούτε σκάμμα για πήδημα. Και τούτο επειδή «Σύλλογος απεφάσισεν», χωρίς να ρωτήσει κανέναν από το χωριό. Όπως και σε πολλά άλλα που ήθελαν να επιβάλουν και ζητούσαν παραχωρήσεις ενώ έχαν δικά τους να διαθέσουν.

Όταν ήθελαν στις βουλευτικές εκλογές να φημίσουμε εκεί που ήθελαν και να μην αναφέρω άλλα γιατί μας κάνει κακό που τα θυμάμαστα τώρα, αλλά και που πρέπει να μην μείνει χώρος να γραφτεί τίποτα άλλο στην εφημερίδα αυτή.

Μα θα μου πείτε όσοι μένατε στο χωριό είσαστε «Άγγελοι». Όχι! Άρκει νομίζω, να σας θυμίσω το περιστατικό που όταν για τη διάνοιξη του δρόμου στ' αμπελιά στη στροφή, ο Πρόεδρος του Συλλόγου τότε πήγε κατηγορούμενος στον Πύργο και τον αφήσαμε μόνο. Κρυφήκαμε! Να θυμηθώμε και άλλα; Την κατοχή. Τον εμφύλιο και τη χρύσα, που κάρφωνε για φακέλλωμα ο ένας του άλλο;

Γι' αυτά και σ' άλλα ας ενδιαφερθεί κάποιος ιστορικός.

«Δεν συνακτείνουμε εγώ με τους Μηλιώτες».

Το λέμε κι' έτσι.

Μα πάνε τόσα χρόνια από τότε. Τότε είμαστε πίσω. Είμαστε αγράμματοι, είχαμε γενικά ελεύθερες.

Επιτρέπεται να λέγεται και τώρα; στη δορυφορική εποχή;

Δηλαδή χωριστήκαμε σε ανώτερους και κατώτερους;

Σαν ποιούς νομίζουμε ότι είμαστε;

Θα λέει κανείς ότι δεν είμαστε από το ίδιο χωριό, δεν ήπιαμε από το ίδιο νερό, δεν πάζαμε μαζί ή δεν πήγαμε στο ίδιο Σχολείο.

Μα για να σταθούμε λίγο. Για ποιούς τα λέμε αυτά;

Σ' αυτούς που δεν φοβήθηκαν τίποτα στη ζωή, στους απρόμητους;

Σ' αυτούς με τα 5, 8, 10 και πάρα πάνω παιδιά που τ' ανάθρεψαν με στερήσεις μεν, αλλά με θωμαστή αβίωτη πρέπεια;

Σ' αυτούς που ο ένας στάθηκε δίπλα στον άλλο και ηθικά και υλικά, που η χαρά του ενός ήταν χαρά του άλλου; ή η λύπη, λύπη του άλλου;

Σ' αυτούς που έκαμαν τόσα πολλά και βρήκαμε εμείς; νηστικοί έσκαψαν για το νερό του χωριού τόσα χιλιόμετρα αυλάκι, για να έχουμε σήμερα νερό. Και για να μην αναφέρω άλλα, ερχόμαστε σήμερα ακόμα και τους δρίζουμε;

Ναι! είναι βρισιά. Όχι μόνο για τους ζωντανούς άλλα και για τους πεθαμένους συγχωριανούς μας.

Έχουμε όμως κι' άλλο «σαλόγκαν».

«Έτσι πεθάνουν οι γέροι δεν θα πατάμε στο χωριό».

Άλλο τούτο πάλι. Άκου εκεί «οι γέροι»;

Ακούστε παιδιά όσοι το είπατε ή το λέτε αυτό. Οι γέροι έμαθαν μόνοι στη ζωή, θα συνηθίσουν και πεθαμένοι. Μόνο μην έχαστε, φειάστε τους κάνα μνημείο όσο γίνεται πολυτελείας προκειμένου να επιδειχθείτε και μην ξαναπατάτε.

Όχι παιδιά, δχι απλώς να μην

το κάπετε αλλά σύτε και να το ξανασκεοτείτε αυτό. Δεν ξέρω γι' αυτή την απειλή, δεν πάρετε κατάρα, αλλά την ευχή όχι όλη. Δεν θα είναι από καρδιά. Να ξαναπάτε ν' ανάψετε κερί σ' δύος δέδαια έχουν πεθάνει, να περπατήσετε, έτσι δόλτα στα μέρη που σύχναζαν, που καρδιοκτυπώνταν, που έκλαψαν,

εκεί που ακουμπούσαν η μάννα ζαλειά στη Σκάλα, στη Μποκρίλα, που σκεφτόταν τι θα φτιάξει να φάνε «τα παιδιά το γιόμα. Κι' όταν δεν είχε τίποτε, πολλές φορές δεν είχε σύτε ψωμί, συνέχιζε το δρόμο για το σπίτι κλαίγοντας.

Μην αμφιβάλλετε, έχουν συμβεί αυτά, ρωτήστε.

Μόνο αυτά; όχι μονάχα αυτά και χειρότερα.

Και επειδή μιλάω στα παιδιά αισθάνομαι την ανάγκη να πω και για το Συμβούλιο του Συλλόγου.

Αποτελείται από νέους, παιδιά. Την δράση. Κάνουν πράγματα πολλά. Πρέπει να το δεχτούμε αυτό.

Όμως ίσως τους λείπει η πείρα.

Κι' εμείς οι μεγάλοι τ' αφήσαμε μόνα. Γιατί; μήπως δεν μας ζητήσαν και ζητούν βοήθεια; Πού είμαστε; Πού είναι οι επιστήμονες, οι έμποροι κι' εμείς οι άλλοι;

Ίσως κάνουν αργότερα λάθη. Νομίζω δεν έχουμε το δικαίωμα να τους προβλημάτων που αντιμετωπίζει το χωριό μας. Ακόμα, έτσι δεν οικιώνεται ο σύλλογος να φέρει το σχήμα του μαζικού φορέα, που μπορεί να συγκεντρώνει γύρω του όλες εκείνες τις χρήσιμες δυνάμεις για αρωγή στην πολιτιστική αναβάθμιση και την γενικώτερη βελτίωση των συνθηκών ζωής και δημιουργίας του τόπου μας.

Ένας πολιτιστικός σύλλογος που θέλει να παράγει έργο, έχει ανάγκη από δύο πράγματα: α) Την πλήρη και απόλυτη υποστήριξη όσων έχουν λόγους να ενδιαφέρονται για την ύπαρξή του και β) την καθολική σύμπνοια που θα δίνει συνέχεια και έμπνευση στη δουλειά του.

Συμφωνούμε όλοι στο να υπάρχει ο σύλλογος. Για να λειτουργήσει την ανάγκη από δύο πράγματα: α) Την πλήρη και απόλυτη υποστήριξη όσων έχουν λόγους να ενδιαφέρονται για την ύπαρξή του και β) την καθολική σύμπνοια που θα δίνει στο παρόν στις αυλογικές διαδικασίες. Με λίγα λό-

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Οι καταστατικοί ακοποί ύπαρξης του συλλόγου συνιστούν κιόλας την αναγκαιότητα λειτουργίας και δράσης του.

Περίφημα. Άλλα αυτό δεν υπεοχρεώνει σε έναν αυτοματισμό του είδους: Ο σύλλογος υπάρχει άρα λειτουργεί. Και βέβαια σε καμιά περίπτωση διαδικασίες δεν μπορούν να αποτελέσουν αφετηρία για την σιαστική συμβολή στην επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το χωριό μας. Ακόμα, έτσι δεν οικιώνεται ο σύλλογος να φέρει το σχήμα του μαζικού φορέα, που μπορεί να συγκεντρώνει γύρω του όλες εκείνες τις χρήσιμες δυνάμεις για αρωγή στην πολιτιστική αναβάθμιση στην περιοχή με συζητήσεις αφ' υψηλού, με κριτικές του καφενείου για αυτούς που δουλεύουν, για αυτούς που δοκιμαζόμενοι στις λειτουργίες του μαζικού φορέα κάνουν έστω και λάθη στην πορεία τους.

Σκεπτόμαστε πως αν όλες αυτές οι αυτητήσεις γινόταν μέσα στο σύλλογο, θα αποτελέσουν μεγάλη προσφορά για το κοινό έργο.

Σκεπτόμαστε, ότι ο καθένας που μπορεί να δουλέψει για το χωριό θα μπορούσε να επενδύσει πριν από την κριτική σε προτάσεις. Σε προτάσεις για δουλειά.

Ο σύλλογος έχει την ανάγκη όλων μας και μας θέλει ενωμένους. Εμείς οι ίδιοι πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Μια φύτρα είμαστε.

Το Δ.Σ.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Πάτρα 4-2-1988

Προστο Λιβανέτα
Διοικητικό Συμβούλιο Συλλόγου
«Απανταχού Μηλιώτων Αγίου Ιωάννης ο Θεολόγος»
Α.Θ.ή.ν.α

Λαζαρίτη συμπατρότες,
Έχετε υγεία και δινάμη. Θα τα δηλώστε πέρα. Άλλα μονομασμένοι.

Μ. αγάπη
Π.Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

Καρδίτσα 27-1-88

</